



Отгов. редакторъ : **Прот. Дим. Андреевъ**
 Помощ. редакторъ : **Ал. Харизанова**

„Божии гласъ“ излиза съ благословието на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
 за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитъ.

Урежда
 редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
 Единъ брой 1 левъ.

ЧЕСТИТА ВИ НОВАТА 1942 ГОДИНА И РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Далечъ ли е отъ насъ Витлеемъ? **Внимавий, Нови години!**



Днитъ текатъ и хвърчатъ. . . Часоветъ бѣгатъ и не се спиратъ. . . Отъ силното течение на времето свѣтътъ се приближава къмъ свършека си. . . Нито единъ часъ не чака другия да хвърчатъ заедно. Както не е възможно да се спрѣ или задържи водата съ отворени прѣсти, тъй сжщо не е възможно да се спрѣ и живота на човѣка. Господъ е опредѣлил мѣрка на човѣшкия животъ и този животъ се дѣли на части. Всѣки день, незабелязано за тебе, взема своята си частъ отъ живота ти, и свѣкой часъ съ своята частица неудържимо бѣга по пътя си. Днитъ развалятъ живота ти, часоветъ подкопаватъ здравето ти и ти бързашъ къмъ свършека си. Днитъ и часоветъ, сжщо като разбойници и грабители, крадатъ те, грабятъ те, и конецтъ на живота ти постепенно се къса и съкращава. Днитъ погребватъ живота ти, часоветъ го тургатъ въ гроба, а заедно съ днитъ и часоветъ изчезва на земята и живота ти. Животътъ, който ти живешъ днесъ, отива си и хвърка съ края на този сжщия день, защото всѣкой день взема частъта си отъ твой животъ и съ него си отива. И въ бързото хвърчене на времето часоветъ вървятъ, загубватъ се и ставатъ на нищо. Както бързо текатъ днитъ, така скоро изминава и живота. Не е възможно да се спре той на едно мѣсто. . .

Иосифъ и Мария . . .

Деца, този Витлеемъ не е далечъ. Желаете ли да го видите! Нѣма нужда да ходите като овчаритъ. . . Всѣка църква, всѣки храмъ, всѣки Божии домъ представлява Витлеемъ. Всѣко християнско сърдце е ясла за Малкия Новороденъ Избавителъ на човѣка. Нуждна е вашата беззаветна любовъ къмъ Бога и ближния. Ще настане миръ на земята първомъ чрезъ общото щастие и после вашето щастие. . . Разгаряйте въ себе си огньтъ на правото, правдата, справедливостъта, доброто, красотата, хармонията на земята. Да не отиде на халостъ майчиното млѣко. Св. Христова Църква, истинската наша обща майка, желае истинското и спасително небесно учение, което крие и ражда тѣзи нѣща, да расте все напредъ и напредъ, и да хване дълбоки корени въ живота човѣшки тукъ на земята. Подчинете, заробете своя умъ подъ Христовия умъ.

Чули всичко това, о човѣче! Внимавай, какво вършишъ, за да не стане късно за много важни и полезни нѣща! Чака те край и изпитъ! . . . А.

Каква трогателна картина ни представя св. Евангелистъ Лука, когато разказва за раждането на Господа нашего Иисуса Христа на земята! Надъ смирения Давидовъ градъ Витлеемъ и сколноститъ му се спуснала тъмна източна нощъ! Въ тихата долинка между горитъ витлеемскитъ пастири, пасатъ своитъ стада. Въ небесния лазуръ ясно блѣщатъ небеснитъ звезди. Не спатъ добритъ пастири. . . Тѣ тихо се разговарятъ помежду си. . . за какво? Може би за Идващиятъ очакванъ Месия - Избавителъ на тѣхния народъ отъ римското иго! Изведнажъ свѣтлина ги огрѣва. . . и предъ тѣхъ застава ангелъ Господенъ. . .

който е Христосъ Господъ. Зная, че искате да Го видите и да Му се поклоните. Искате ли да Го намѣрите? „Ето ви знакъ: ще намѣрите повитъ младенецъ да лежи въ ясли“.

Въ изумление и възторгъ стоятъ въ трепетна забрава овчаритъ. . . И ето ново чудо. . . Небето се изпълня съ ангели, литнали по неговата ширъ, пѣки тия безплътни пѣвци свещенната пѣсень: „Слава Богу на небето, и на земята миръ, между човѣцитъ благоволение“!

И човѣцитъ-овчари си рекоха: „да идемъ въ Витлеемъ, да видимъ това що ни каза Господъ“. И отидоха бързо и намѣриха Мария и Иосифа на младенца, който лежеше въ яслитъ. Паднаха поклониха Му се. . . видѣли Спасителя си. . . Върнаха се съ голѣма радостъ. . .

И този разказъ, сжщевременно простъ и трогателенъ, св. Евангелистъ Лука ни го предава тъй, както му сж го разказали

„Не мждрувай повече, отколкото трѣбва да мждрувашъ! По-горнитъ отъ тебе нѣща не искай и по-силнитъ не изпитвай. . . вървай въ това което си наученъ! Стани простосърдеченъ, незлобивъ, смиренъ! Почивай на сигурнитъ майчини рѣце, въ обятията на Св. ни Православна Христова Църква!“

„Защото на такива е царството Божие“, е казалъ Господъ (Лука 18, 16).

Печатница „Свѣтлина“ - Варна печати всѣкакви музикални произведения: нотни църковни, учебници за нотно пѣние, ноти за всѣкакви музикални инструменти: за пиано и други.

Бори се съ злото

Нѣкой си християнинъ се оплакалъ на единъ свети човѣкъ, че понѣкога му се явявали такива лоши мисли и желания, че го било страхъ, и не знаелъ какъ да се избави отъ тѣхъ. Старецътъ го хваща за ржката, подига я нагоре и му казва, да си отвори пазвата и задържи вѣтъра. — „Това е невъзможно“, рекълъ християнинътъ. — „Както е невъзможно да задържишъ вѣтъра“, казалъ старецътъ, „тъй сжщо е невъзможно да се освободи човѣкъ и отъ лошитъ мисли и желания. Той е длъженъ да се бори, и то юнашки да се бори съ злото, безъ да се отчайва“.

И уплашиха се, разказва св. Лука, съ голѣмъ страхъ: „Не бойте се, казва имъ свѣтлия ангелъ: „Голѣма радостъ ви благовестя, която ще бжде не само ваша радостъ, но и на всичкитъ хора: Защото днесъ се роди вамъ въ градъ Давидовъ Спасителъ,